

dette eller hint. Jeg er i det Tilfælde ved denne Finanslovbehandling at maatte drage Ting frem af begge Slags.

Jeg vil begynde med at kritisere et enkelt Forhold, fordi det er det vigtigste af, hvad jeg har at sige. Sagen angaar ikke alene en enkelt Klasse af Medborgere, men, kan jeg gerne sige, det hele Land, den har nationaløkonomisk Betydning. I første Række angaar den imidlertid vore Fiskere, der ikke ere tilfredse med og ikke kunne være tilfredse med den Maade, hvorpaa Fisk transporteres paa vore Statsbaner. De ønske en Forandring i Statsbanernes Reglement, og at Østers, Hummer, Rejer og Muslinger maa komme ind under Begrebet letfordærlige Varer. Saaledes som Forholdene i Øjeblikket ere, paaføres der dem Tab, som for et enkelt Aar kan løbe op til Hundrede Tusind af Kroner, og det betyder dog ikke saa lidt.

Forinden jeg gaar videre, maa jeg have Lov til med et Par Ord at omtale de særegne Forhold, der i mange Tilfælde lægge Vanskeligheder i Vejen for Transporten af baade fersk og røget Fisk, hvilke Varer vel nok kunne siges at være lettest fordærlige af alle Madvarer. Det er ikke saaledes med Fangst af Fisk som med Produktion af Smør, Æg, Flæsk, Øl, o. a. m., at man kan sende Meddelelse til Statsbanerne Dagen i Forvejen om, hvor meget man ønsker befordret til den eller den Plads, saa at der kan være Vogne disponible til Transporten. Fiskeri er noget af et Lotteri. Det kan være saaledes, at det i mange Dage kan give lutter Nitter, og saa kan der komme en Dag, hvor man ligesom vinder det store Lod. Det kan gaa saaledes, at Vejret i mange Dage i Rad kan forhindre Fiskerne i at udsætte og røgte deres Redskaber, og selv om det er Bundgarn, der daglig røgtes, kan der gaa Dage og Uger, hvor Fangsten er saa lille, at det ikke spiller nogen Rolle, om de kunne faa den befordret eller ikke, der fanges ikke mere, end der kan sælges paa vedkommende Fiskeplads eller i de nærmest omliggende Kommuner. Men dersom det træffer sig en Dag, at der kommer mange Fisk i deres Garn, gælder det om at faa dem befordrede til Markedet i rette Tid. Det kan træffe sig, at der kan blive Massefangst, at Stimefisk som Sild, Makrel, Hornfisk og flere andre Sorter kunne komme i store Mængder, ikke alene i det enkelte Fiskerlejes Redskaber, men ogsaa i Redskaber, udsatte fra Nabo-Fiskerlejerne, og kunne de paagældende saa ikke faa Fisken frem til Markedet i rette Tid,

kan der paa den enkelte Fangst blive et Tab paa Hundreder, ja jeg kan sige Tusinder af Kroner. Det er det, der gerne skulde forhindres. Fiskerne have jo ikke Telefon fra Garnene, saa at de straks kunne meddele til Jernbanestationen, at nu kommer der en hel Del Fisk. Man maa først have Fisken i Land, man skal pakke den, om Sommeren ispakke den, og derefter bestille Vogne til Transporteringen til Stationen for at faa Varen afsted med det første Hurtigtog, der løber. Kommer Fisken ikke med det første Tog, bliver den ikke alene forsinket i de Par Timer, der kunne være mellem Togene, men i hele 24 Timer, idet den da først kommer paa Markedet næste Dag.

Fiskeri er som sagt noget af et Lotteri, og naar Fiskerne gøre deres Indsats i dette Lotteri, anvende deres Arbejds-kraft paa et Arbejde, som baade kan være anstrengende og til sine Tider farligt, og de skaffe Penge til Redskaber og andet, har det selvfølgelig sin store Betydning for dem, at Fangsten kan blive fremsendt til Markedet i saa god og frisk Tilstand som muligt. Man kan undertiden læse i Bladene, at derovre paa Jyllands Vestkyst f. Eks. i Gaar eller i Dag er fanget store Mængder af Fisk, hele Vognladninger, og at denne Fisk er solgt derovre f. Eks. til 10 Øre pr. Pund, medens den, naar den kommer frem paa det københavnske Fiske-marked, vil koste 40—50 Øre pr. Pund. Grunden til denne store Prisforskel er den Uregelmæssighed, som der meget ofte er i Forsendelsen. Man kan ikke være sikker paa, naar man har Fangsten inde paa Markedet, og derfor kan der ingen Konkurrence opstaa, som kan regulere disse Forhold, som ellers let lode sig regulere, naar Forsendelsesforholdene vare heldigere, end de ere. Ved de tilstedeværende Mangler i saa Henseende bevirktes ikke alene, at Fiskerne lide Tab, men ogsaa Konsumenterne lide Tab, idet de komme til at betale en større Pris for Fisken, end de behøvede, dersom den kom frem i rette Tid, og man kunde være sikker derpaa. Jeg skal nævne nogle Eksempler. Naar Fiskerne fra Hundested eller Lynæs have fanget Fisk om Natten ude i Kattegat og komme ind om Morgenen med Fangsten, og de gøre, hvad de kunne for at faa Fisken med det første Tog fra Frederiksværk om Morgenen, kommer der ofte ikke en men mange Klager over f. Eks., at man har ladet Fisken staa paa Hillerød Station, hvorved den ikke kommer ind før med et Tog 3 Timer senere, hvilken Forsinkelse,